

вплив систематичних занять фізичною культурою і спортом на характерологічні особливості особистості студентів, на їхню працездатність.

Література:

1. Теорія і методика фізичного виховання : підручник / за ред. Т. Ю. Круцевич. Київ : Олімпійська література, 2017. Т. 2. 368 с.
2. Тулайдан В. Г., Тулайдан Ю. Т. Практикум з теорії і методики фізичного виховання. Львів : «Фест-Прінт». 2017. 179 с.
3. Шиян Б. М. Теорія і методика фізичного виховання школярів : підручник. Тернопіль : Навчальна книга - Богдан, 2008. Ч. I. 272 с.
4. Волков В. Л. Основи теорії та методики фізичної підготовки студентської молоді : навчальний посібник. Київ, 2008. 256 с.

УДК 378.796

**ФАКТОРИ, ЯКІ СПРИЯЮТЬ ФОРМУВАННЮ У МАЙБУТНІХ
ФАХІВЦІВ ПОЗИТИВНОЇ МОТИВАЦІЇ ДО ЗАНЯТЬ З ФІЗИЧНОГО
ВИХОВАННЯ**

*Кірсанов М.В., ст. викладач
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Мотиви занять фізичною культурою і спортом включені в загальну структуру мотиваційно-потребностної сфери, яка, своєю чергою, є істотною частиною світогляду особистості студента. Вивчення мотивів занять фізичною культурою і спортом - найважливіша умова формування

повноцінної навчальної діяльності студента і значуща складова управління процесом виховання особистості (А.Ц. Пуні, Г.Б. Горська, Т.Є. Лапко, О.В. Дашкевич, В.А. Зобков та ін.). Заняття фізичною культурою і спортом - це полімотивована діяльність.

У фізичній культурі та спорті під мотивацією заведено розуміти процес, унаслідок якого певна діяльність набуває для індивіда відомого особистісного смислу, створює стійкість його інтересу до неї і перетворює зовнішньо задані цілі його діяльності на внутрішні потреби особистості.

Серед тих, хто займається фізкультурою в тій чи іншій формі, основними мотивами, за даними багатьох дослідників, є: зміцнення здоров'я, отримання задоволення від занять (приємне проведення часу), спілкування, бажання батьків. У структурі мотивації до занять фізичною культурою і спортом важливо враховувати і суспільні, моральні мотиви, і мотиви самоствердження, самовираження. Успішне формування позитивної мотивації до занять фізичною культурою можливе лише за умови правильного співвідношення суспільного та індивідуального мотивів. Нехтування одним із них, ігнорування того чи іншого мотиву однаково призводить до негативних результатів (до мотивації уникнення невдач). Для досягнення позитивної мотивації до занять фізичною культурою і спортом слід враховувати такі положення:

- 1) діяльність має залишати після себе відчутний результат;
- 2) цей результат має оцінюватися якісно і кількісно;
- 3) вимоги до оцінюваної діяльності мають бути не надто високими, не надто низькими;
- 4) для оцінювання результатів має бути певна шкала, і в межах цієї шкали - певний нормативний рівень, який вважається обов'язковим, тож досягнення цього рівня може викликати гордість або, відповідно, розчарування;
- 5) діяльність має бути бажаною для суб'єкта, і її результат має бути

отриманий ним самим.

Формування мотивів пов'язане з впливом певних зовнішніх і внутрішніх чинників. Зовнішні чинники - це умови (ситуації), в яких опиняється суб'єкт діяльності. Внутрішні чинники - це бажання, потяги, інтереси та переконання, які виражають потреби, пов'язані з особистістю суб'єкта діяльності. Особливу роль відіграють переконання, вони характеризують світогляд студента, надають його вчинкам значущості та спрямованості.

Особистісні переконання пов'язані із соціальними спонукачами активності людини. Мотиваційна сфера студента є основним компонентом у процесі організації навчальної діяльності, вона відображає інтерес учня до занять, його активне й усвідомлене ставлення до здійснюваної діяльності, тобто до навчання, тому так важливо з початком навчання формувати в учня необхідні для раціоналізації його навчальної діяльності та підвищення ефективності педагогічних впливів мотиви, які вирізняються високим рівнем інтересу до занять фізичною культурою і переконаністю в доцільності цих занять. При цьому слід створювати відповідні зовнішні умови для діяльності студентів.

Учитель фізичної культури повинен розвивати в учнів потребу усвідомлено не тільки на заняттях фізичної культури займатися фізичними вправами і спортом, а й позаурочний час підтримувати свою фізичну форму, тому що фізична підготовленість швидко втрачається, якщо не підтримується самостійно. Водночас із віком мотивація занять фізичними вправами знижується. Тому одним з основних завдань обов'язкового фізичного виховання є формування стійких мотивів фізичного вдосконалення. Учень має бути зацікавлений у результатах своєї праці і, найголовніше, бачити ці результати не у віддаленому майбутньому, а зараз, сьогодні, отже, з'являється мотивація.

Література:

1. Базильчук В. Б. Жданова О. М. Проблема здоров'я і формування мотивації у студентів до навчальних занять. *Вісник Технологічного університету Поділля*. 2002. № 5. Ч. 3. С. 59-60.
2. Мартинова Н. П. Визначення мотивів і інтересів студенток ВНЗ до занять з фізичного виховання. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова* : зб. наук. праць, серія 115. Вип. 3 К 2 (57). К. : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2015. С. 218- 222.
3. Арефьев В.Г. Основы теории та методики физического воспитания : підручник. Київ : Видавництво НПУ імені М.П. Драгоманова, 2010. 95 с.
4. Круцевич Т.Ю. Теорія і методика фізичного виховання : Навчальне видання. Том 1 К. : Олімпійська література, 2008. 391 с.

УДК 378.091

АКМЕОЛОГІЧНИЙ ТА КОМПЕТЕНІСНИЙ ПІДХОДИ ДО РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНИХ ЦІННОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

*Коробко А. В., здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії
Класичний приватний університет м. Запоріжжя*

Сучасний світ, що характеризується швидкими змінами та високими вимогами до фахівців, вимагає нового підходу до формування професійних цінностей. Саме тому компетентнісний та акмеологічний підходи набувають особливої актуальності.

Професійні цінності є важливим чинником професійного